

залице. Плодът е семка, често снабдена с хвърчилка. По тези белези семейството се разделя на две подсемейства – Езичестоцветни (*Lactucoideae*, *Cychorioideae*, *Liguliflorae*) и Тръбестоцветни (*Asteroideae*, *Tubiflorae*). Прави се морфологичен анализ на видовете от двете подсемейства. Като примери се разглеждат глухарчето (*Taraxacum officinale* Web.) и белият равнец (*Achillea millefolium* L.).

При глухарчето листата са продълговати, изрязани в различна степен и разположени в приосновна розетка (фиг. 133). Кошничката, която е разположена на кука дръжка, е с обвивка от два реда зелени листа. Наблюдава се положението на листата в двата реда. При отстраняване на цветовете се вижда, че цветното легло е с ямички. Цветовете са двуполови, езичести с пет зъбчета на върха на езичето. Тичинките са пет, със сраснали прашници. Яйчникът е долен. Стълбчето с двудел-

ното близалце е разположено в тръбичката, оформена от срасналите прашници. Над върха на яйчника са разположени власинки, които при узряването на плода оформят хвърчилката.

Лечебно растение. Употребяема част: *Radix Taraxaci* – корените и *Radix taraxaci cum Herba* – цялото растение. В корените се съдържат: инулин (25–40%); сесквитерпеновия лактон лактукопикрин; тритерпеноиди – таракастерол; политерпени (каучук). В листата и цветовете: флавоно-

Фиг. 133. Глухарче (*Taraxacum officinale* Web.): а – общ вид; б – съцветие с надлъжен пререз; в – езичест цвят; г – плод; 1 – обвивка; 2 – цветно легло; 3 – четинести власинки